

que el Sindicat sol estableix l'unió dels metges i aparella les dugues classes, amb l'avantatge de no restar reduïda a «provincia» com l'Unió, sinó extesa a tot Catalunya.

Si fos, doncs, presa en consideració aquesta proposta i l'Unió Mèdico-Farmacèutica Tarraconense formés part del Sindicat, bé conjuntament o ja separada, però emparada amb la seva força ja constituïda, es convertiria en major potència, i crec podrien dar-se per satisfets de totes les molesties hagudes per a crear la seva obra, al trobar el millorament moral i econòmic propugnat, no negant, com no ho fem, sinó reconeixent l'alt concepte pel qual concebeixen l'Unió, i haurien de sentir-se recompensats abastament al veure que traspassaven els límits previstos per a llur obra, esdevenint més ferma, més consolidada i per tant molt més inquebrantable.

DAMIA MARTÍ

Epidèmia d'immoralitat mèdica

Plana sobre la medicina catalana i més marcadament en l'exercici professional de la capital un estre d'amoralitat que va extenent-se com taça d'oli i va intensificant-se per profunditzar fins a la entranya de l'element noble de nostra professió, tant lloada en tot temps.

Tal volta vos semblarà una prosa més, ço que acabo d'exposar, més perquè no cregueu qu'és una afirmació banal, feta a la lleugera, intentaré marcar les tares més sobressortints que en el camp de la Deontologia són manifestades.

Si la cruesa de la exposició vos sembla poc acadèmica, feu-vos càrrec de la extensió i de la intensitat del mal i potser compendreu la justesa de posar a la vista les nafres que tant ens dolien i acaben de desfigurar a madona la Medicina, que per guardar tot l'equilibri ètic i estètic no pot despullar-se ni alterar cap dels dos atributs essencials que li donen personalitat i dignitat, són ben agermanats Ciència i Caritat.

Som en plena hora en que una part dels professionals de la medicina s'esforcen en nostra terra en donar a la medicina tot el relleu científic que's mereix i treballen amb fal·lera; Déu i la Pàtria els ho paguin.

Som també en plena hora en que una part de professionals de la medicina s'afanyen en convertir la ciència en arrivisme i salvant tots els mitjans fan de

la medicina un art de mercader; domina un sol estímul: l'art de fer diner; no és mesurat el valer professional; es busca el mitjà de vendre art mèdica sia en bon o malt estat. Quanta mercaderia averiada es ven a la botiga del metge.

No és ja el metge l'amic, el consol, l'home de confiança de la família, perquè'ls consells que dona són lleugers, interessats o pecaminosos.

Els seus tractaments tenen un basament tant poc sòlid, que a voltes deixen de tenir fonament, i la serietat se'n dol de tal manera, que'l malalt ha arribat a tractar al metge com a un comerciant qualsevol, i la serietat de la medicina està al nivell de terra.

Ja ho sabeu ço que passa, emperò jo m'entretindré fent-vos'en memòria i demanant-vos si és just ço que fem.

Els preus crescuts que per visita es cobren, les consultes al preu corrent i no tant corrent que està en boga i amb tendència a l'alça, l'assalt a la bossa del client amb motiu d'una intervenció quirúrgica, mirant sempre a l'estat econòmic del malalt més que a la malaltia, són coses justes moralsment? On és la medicina quan fem aquestes operacions financeres? Tot això no té el més petit fonament moral, ni científic, ni caritatiu. Es una espoliació.

Com no té cap noblesa aquest tragi del client de casa l'operador a casa el radiòleg, a casa l'ortopèdic, etc., per cobrar unes comissions o tant per cent que no dona cap valor de serietat a la medicina i ha arribat a escamar a la gent, que classifica a tots els metges com a purs comerciants.

Pitjor que això es fa en altres aspectes, en una extensió que fa plorar; veieu amb quina senzillesa i manca absoluta de sentit moral prescriuen tants i tants metges abortius i antifecondants! Quin concepte en tenen aquests senyors de la medicina? Em crec que sols en tenen un: l'art de fer pessetes. I aquests senyors, que són molts, molts més dels que un hom podria suposar, quin concepte tenen de la vida, de la decència i de la dignitat humana i professional? També'm crec estar en ço cert creient que no'n tenen cap concepte.

Altra plaga ha caigut sobre nosaltres d'un quan temps en aquesta banda, com si no'n tinguéssim prou: la plaga dels raigs X; avui dia tot metge es creu que té dret a montar una instal·lació de raigs ultra-penetrants amb el sant fi d'explotar malalts, perquè amb gran tranquil·litat es manegen aquests mitjans terapèutics com qui aplica cataplasmes, i això no sols és francament immoral, sino qu'és criminal. Perquè tothom sembla que té dret a fer ço que li plagui en perjudici d'un pobre malalt que no sab de